

Z. Alexandrovová – Môj macík

Šijem, šijem pomaličky
košieľku i nohavičky
a ty, Macko, ticho sed',
oblečiem ťa hneď!
Teraz pekne po poriadku
uvaríme kašu sladkú:
staň si sem na samý kraj,
na mliečko mi pozor daj!

Pred jedením člipky-čľapki
umyjeme obe labky
a potom ich dosucha
uteráčik vyšúcha.

Tak, strapánik chľapatý,
nekvapni si na šaty!
Už ťa obed očakáva:
cukrík, koláč, biela káva.

Psíček Bodrík hľadá skraja:
Kdeže idú títo dvaja?...
– Vezmite ma sebou tiež!
– Nie, nie. Ty pred budú lež!

Aj hus vyšla spoza kríčka
pozrieť bližšie na Macička:
– Ten chľpáč aj rozpráva?
– Jaj, hus, nebuď zvedavá!

Malé kozľa od koryta
ani sa nič neopýta,
len na Macka pozerá:
Čože je to za zvera?

Už sme došli k potoku –
pridaj, Macík, do kroku:
labka tmavá – nôžka biela:
šups my rovno do kúpeľa!

Aj chytro aj pomaly
brodili sme, plávali,
potom kopfc na breh znova
opáliť sa do kávova!

Juj, nehoda veliká:
stiahla voda Macíka;
všetky labky hore dvihol:
– Bodrí, Bodrík, chytaj mi ho!

Takto smutní stúpame
za Bodríkom ku mame.
Bunda sťa myš zmoknutá...
Zas pôjdeme do kúta